BUŠOVICKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 2 rok 2016 www.busovice.cz

Socha sv. Jana Nepomuckého v Bušovicích

Z obsahu:

- Slovo starosty
- Staročeské odpoledne
- Cestujeme s obecním úřadem
- Klub a Klubík zastávka
- Naši jubilanti
- Nohejbal v roce 2016
- Včelařská fumigace v Bušovicích
- Chovatelské setkání v Bušovicích
- Kulturní a společenské akce
- Ze sepsaných vzpomínek…
- Vánoční recepty

Slovo starosty obce

Vážení spoluobčané,

zase uběhl nějaký čas, tudíž Vám chci sdělit, co nového se v obcích událo:

Předně jsem rád, že již máme zaregistrovanou žádost o dotaci z evropských fondů na přístavbu hasičské zbrojnice v Bušovicích. V současné době se tyto žádosti kontrolují, bodují a vyhodnocují. Na jaře bychom měli vědět, zda byla naší obci dotace přidělena.

Další důležitá dotační akce právě probíhá - je zaměřena na výstavbu domácích čistíren odpadních vod. Zastupitelstvu obce Bušovice se tato cesta zdá jako nejvýhodnější pro části obce Střapole a Sedlecko. V Bušovicích toto není možné, neboť v Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací území kraje (PRVK) má již z minulosti plánovanou ČOV, což odporuje podmínkám dotace. Konkrétně: Ve Střapoli či Sedlecku by bylo potřeba najít 30% obyvatel, kteří by měli o DČOV zájem. Žadatelem by byla obec, která by dostala až 80% dotaci (20% by hradila obec), která se vztahuje i na projektovou dokumentaci. Pak by také obec byla 10 let vlastníkem (musela by mít smluvně zajištěn přístup) a po této době by vlastnictví přešlo bezúplatně na jednotlivé obyvatele. Další výhodou je, že odpad z DČOV lze vypouštět do stávající jednotné kanalizace, z jejíchž výústí jsou 2krát ročně kontrolovány vzorky. Tímto by nesporně došlo ke zlepšení výsledků a hlavně k ochraně přírody.
Vyzývám tímto všechny obyvatele Sedlecka a Střapole, kteří by uvažovali o domácí čistírně, aby kontaktovali obecní úřad nebo zastupitele obce!

Dále se prodlužovala kanalizace v Bušovicích (od Hůlků k Čihákovým) s horskou vpustí na kopci, což by mělo pomoci při přívalových deštích od zanášení obce bahnem.

Také se právě pracuje na dalším využití budovy bývalého obecního úřadu v Sedlecku, našel se zájemce o provozování obchodu s občerstvením, nyní se hledá kompromis vize s normami a možnostmi. Také je na pořadu možné další využití prostor pro občany a pro Klubík, který podniká v budově spoustu zajímavých akcí za účasti velkého množství dětí i dospělých.

V Sedlecku se též opravuje budova bývalé hasičské zbrojnice. Budova dostane nový kabát a střechu tak, aby vytvořila s okolím kompaktní celek.

Největší kulturní akcí, doufám povedenou, byly ovšem vepřové hody v Bušovicích. Chtěl bych všem přítomným poděkovat za účast a hlavně za vytvoření příjemné atmosféry.

Bohužel náš současný nájemce bušovické hospody končí k 30.11.2016. Byl vybrán nový zájemce, se kterým v současné době jednáme o uzavření nové nájemní smlouvy od 1.12.2016.

Jak jistě víte, obec stále nemá dokončen územní plán. Byly vzneseny další připomínky, tyto jsou již vyřešeny a 9. ledna proběhne opakované veřejné projednání návrhu ÚP. V případě, že nebudou další námitky, bude po zákonné lhůtě plán schválen.

Závěrem bych chtěl všechny občany pozvat na Adventní setkání a tradiční rozsvěcení vánočního stromečku, které proběhne 27. listopadu v Bušovicích a 26. listopadu v Sedlecku a ve Střapoli.

Luboš Pták

Staročeské odpoledne

Je sobota 22. října 2016. Zdá se, že je to sobota jako každá jiná. Ale pro bušovické občany je přeci jen trochu odlišná. Na vývěsních skříňkách obce se objevuje pozvánka na staročeské odpoledne. Jen málokdo by si tuto akci nechal ujít.

A tak se po 14 hodině začnou trousit skupinky lidí i jednotlivci do Bušovické hospody. Její sál, který se na odpoledne mění na hodovní síň, se velmi rychle plní. Přichází sem lidé nejen z Bušovic, Sedlecka, Střapole, ale i z okolních bližších i vzdálenějších obcí.

Chuťové buňky těch, kteří dorazí, zažívají něco úžasného. Je připraveno pohoštění v podobě vepřových pochoutek. Kdo by odolal výborné teplé zabíjačkové polévce nebo polévce dršťkové? Kdo by neochutnal vynikající ovar? Nebo je libo si dát jitrničku a jelítko? A co takhle jemně kořeněný gulášek? Jiný mlsoun zase neodolá tlačence. Dá si plátek světlé i plátek tmavé. Vždyť obě jsou skvěle dochucené. A co ještě potěší naše vybíravé jazýčky? Třeba škvarková pomazánka s česnekem. Všechny tyhle dobroty připravilo řeznictví Mudra. A kdo neochutná všechno, má možnost si masné výrobky zakoupit domů v přistavené pojízdné prodejně. Hospodyňky to vezmou s povděkem. Zítra k obědu budou vepřové hody, jen je nutné chvilku počkat, než si vyberou a nakoupí ostatní.

Po slaných pochutinách určitě přišly vhod výborné domácí koláčky. Jen se po nich zaprášilo. A tak je nutné je na stoly stále doplňovat.

Co by to bylo za staročeské odpoledne, kdybychom se šli jen najíst? Někteří přicházejí do Bušovické hospody za jiným cílem. Odpoledne vystupuje zpěvačka a herečka Světlana Nálepková s kapelou Blue Angel Band Memory Jiřího Toufara. Řada návštěvníků se nechává strhnout a přidávají se svým zpěvem k paní Nálepkové. Její veselé, ale i smutné písně potěší každého posluchače. Možná se i v některém oku objeví malá slzička. Sluch pohladí nejen čeština, ale i francouzština a zpěvná italština. Není tedy divu, že si po konci vystoupení posluchači vyžádají ještě malý přídavek. Po 17 hodině Světlana Nálepková zazpívá poslední písničku a rozloučí se s návštěvníky staročeského odpoledne.

Ale program ještě nekončí. Sál se z hodovní síně mění na taneční. V 19 hodin začíná hrát k tanci a poslechu skupina Four Band. Nejprve tanečníci trochu váhají, ale pak přece jen zvítězí touha po pohybu. Taneční parket se pomalu, ale jistě zaplňuje. Během chvilek mezi tanci se mohou hosté ještě posilnit připraveným tatarákem s topinkami nebo skvělými škvarky s chlebem.

Kolem půlnoci se návštěvníci taneční zábavy začínají rozcházet. Všechno jednou končí. Tak snad zase někdy příště ….

Václava Dlouhá

Cestujeme s Obecním úřadem

Již několikrát jsem využila nabídky Obecního úřadu a zúčastnila jsem se společného autobusového zájezdu. V sobotu 17. září jsme vyrazili po trase Bušovice (Sedlecko, Střapole) – Tachov – Bernau v Německu. Cílem zájezdu byla návštěva turisticky zajímavých cílů.
V malém příhraničním německém městečku Bernau jsme si prohlédli historický park: http://www.baernau-entdecken.de/cz/kultura-a-zivot/historicky-park-baernau-tachov.html

Domy, dílny, dvory a jiné účelové stavby byly a neustále jsou budovány podle archeologických nálezů od doby prvního osídlení nejstaršími Slovany. Průvodce nám sdělil velice zajímavou informaci – jakýkoliv dům v historickém parku si můžete pronajmout a strávit zde třeba svojí dovolenou. Musíte ale dodržet pravidlo: oblékat se, stravovat se, žít a budovat či udržovat dům jako v té historické době, do které pronajatý dům patří. Několik takových nájemníků i celých rodin jsme skutečně viděli. Je to možná pomoc, splněný sen, romantika, dobrodružství, ale určitě se tak dá strávit volný čas a dá se to vydržet. Mám osobní postřeh, který potvrzuje fakt, že se bez moderních technologií dnešní člověk už neobejde. Na dámské WC u východu z parku vešla mladá slečna v dobovém, režném oblečení, zkontrolovala svůj mobilní telefon, který nabíjela na okně a znovu odešla „žít do středověku“.

Během zájezdu jsme dále navštívili jízdárnu Světce u Tachova, http://www.jizdarna-svetce.cz/, která je největší českou jízdárnou a druhou největší jízdárnou ve střední Evropě (hned po Španělské dvorní jízdárně ve Vídni). Je velice záslužné, že se vypracoval projekt a našly se finanční prostředky (i z evropských fondů) a Světce se postupně rekonstruují. Doporučuji všem tuto unikátní památku navštívit. Posledním místem naší zastávky byl zámek v Boru u Tachova, který také prochází postupnou rekonstrukcí.

Výlet se vydařil a věřím, že se všem navštívená místa líbila, a to i přesto, že nám příliš nepřálo počasí.

Pojeďte s námi na příští výlet, který bude OÚ organizovat a můžete zažít všechny rituály, které k autobusovým zájezdům patří. Byla příjemná nálada; bylo co jíst i pít – někteří z nás začali konzumovat napečené řízky a obložené housky již za Chrástem; a hlavně bylo co nového poznávat.

Vážení čtenáři!

Tímto příspěvkem zahajuji novou rubriku Bušovického zpravodaje: CESTOVÁNÍ. Máte zážitky z Vašich cest po České republice nebo v zahraničí? Podělte se s námi o zajímavosti a pozoruhodnosti. Pošlete nám svůj příspěvek a třeba i pár fotografií, které rádi uveřejníme: Vlasta Klausová - klausovavlasta@seznam.cz; Jana Racková - obecniurad@busovice.cz

Vlasta Klausová

Klub a Klubík Zastávka Sedlecko

Co se událo a co se dít bude v sedlecké klubovně…

V minulém čísle Bušovického zpravodaje jsme se rozloučily jednou z dubnových akcí „Ukliďme Sedlecko, aneb bez práce nejsou langoše.“ Ani nadále jsme však nezahálely a věnovaly se malým i velkým návštěvníkům v průběhu následujících setkání.

30. 4. 2016 „Filipojakubské pozdní odpoledne“

Letos jsme se nechtěly s dětmi mladňochům míchat do tradičního pojetí Májky, a tak jsme připravily „minisportovní“ program završený oblíbeným táborákem na návsi. I „Májka bez Májky“ se moc povedla a všichni jsme spokojení poseděli do pozdních večerních hodin.

1. 6. 2016 „Děti hrají dětem, aneb dopoledne pro Krtečky“

Den dětí k nám přijeli oslavit „Krteččci“ MŠ Chrást. Naši malí ochotníci jim zahráli svoji divadelní hru „Pes a voda“ a po malém občerstvení jsme společně podnikli dobrodružnou výpravu za skřítky do krásných místních lesů. Po návratu zbylo ještě spoustu energie na sportovní klání na našem hřišti. V poledne, ač neradi, jsme se rozloučili a mávali za odjíždějícím autobusem spokojených školáčků.

10. 6. 2016 „Odpoledne plné her a zábavy nejen pro děti“

Druhý ročník klubíkového dětského dne jsme pojaly tradičně setkáním u táboráku na návsi.

Pro děti všech věkových kategorií byly připraveny sportovní a dovednostní soutěže, kvíz několika úkolů schovaných v okolí návsi, který prověřil znalosti našich školáků a samozřejmě sladké odměny. Odměnou bylo opět i malování na obličej, tímto jedné z kreativních maminek, která se opět zhostila tohoto úkolu ☺.

16. 9. a 30. 9. 2016 „Obrázky z korálků, aneb přijď svůj svět udělat barevnější“
Objevily jsme „návykovou“ disciplínu, u které kupodivu dobrovolně vydrží snad všechny věkové kategorie. Jsou jí plastové zažehlovací korálky. Tuto dílničku jsme zařadily do programu hned dvakrát za sebou a určitě zopakujeme i v r. 2017.

Letos se ještě sejdeme:

26. 11. 2016 ve 14:00 hod – dílna „Adventní věncování“
26. 11. 2016 v 17:30 hod – „Rozsvícení obecního vánočního stromu“

Na jaro 2017 opět plánujeme velikonoční „Nádivkiádu“ s premiérou divadelního představení, úklid obce v rámci „Ukliďme Česko“ a spoustu dalších zajímavých dílen a akcí nejen pro děti. Srdečně zveme sedlecké i přespolní.
Zasílání pozvánek si můžete vyžádat na adrese klubaklubikzastavka@gmail.com.

Za Klub a Klubík Zastávka zdraví Blanka Pechmanová Brabencová
Anita Švarcová, Anna Hašková

NAŠI JUBILANTI

I v tomto čísle zpravodaje patří stránka našim jubilantům. Zveřejněni jsou zde občané, kteří ve II. pololetí tohoto roku oslaví 70, 75 a 80 let. Od 80 let jsou zde jubilanti zveřejňováni každým rokem.

Bušovice

Bočan Pavel	70 let
Čechura Václav	75 let
Novák Josef	75 let
Wolfová Anna	75 let
Sochorová Bohumila	82 let
Bernášková Miloslava	82 let
Brož Bohumír	83 let
Veverka Josef	83 let
Záhlava Vojtěch	86 let

Sedlecko

Brabenec Petr	70 let
Bělohubý Vladimír	75 let
Loukotová Jiřina	83 let
Pěnkavová Marie	85 let

Střapole

Nový Václav	75 let
Ernest Miloslav	80 let
Strusková Zdeňka	84 let
Ečerová Alenka	85 let
Struska Stanislav	88 let
Tejček Vlastimil	91 let

VŠEM NAŠIM JUBILANTŮM PŘEJEME

PEVNÉ ZDRAVÍ, ŠTĚSTÍ A SPOKOJENOST!

Nohejbal v roce 2016

Nohejbalové družstvo TJ Sokol Bušovice aktivně nadále působilo v sezóně 2016 ve skupině „A“ Oblastního přeboru, kde obsadilo 1. místo. Hráči TJ Sokol se v letošní sezóně účastnili nejen oblastního přeboru, ale rovněž v průběhu léta i několika turnajů, například na Březině, (1. místo), v Kříších (2. místo), na Pavlovsku (1. místo), v Litohlavech (4. místo) a v Nové Huti (3. místo).

... z turnaje na Březině

... z turnaje v Nové Huti

Jeden turnaj uspořádali místní nohejbalisté v červenci na bušovickém nohejbalovém hřišti. Za příjemného letního dne se bušovického turnaje zúčastnilo několik týmů složených z hráčů Bušovic a Smědčic. Vítězem turnaje byl tým Kluků ze vsi (jako v loňském roce), který hrál letos ve složení Karel Chrásta, Radek Tomášek a Václav Šlehofer. Návštěvníci turnaje si vedle podívané na soupeřící týmy mohli vychutnat grilované maso, klobásy a k tomu studené pivo, které v letním odpoledni přišlo k chuti.

...přihlížející fanoušci…

...vyhlášení výsledků

... vítězové turnaje - Kluci ze vsi.

V průběhu letošní nohejbalové sezóny se na hřišti postavil přístřešek u boudy, který bude sloužit přihlížejícím fanouškům, nohejbalistům pro posezení po vyčerpávajícím utkání a rovněž jako zázemí pro různé akce pořádané na hřišti TJ Sokol (májka, dětský den, oslava narozenin, a podobně). Materiál ke stavbě přístřešku poskytla firma Bonafide pana Červeného a finanční příspěvek na barvy, šrouby atd. obec Bušovice. Ruku k dílu přiložili nejen nohejba-

listé TJ Sokol Bušovice, ale i další jejich příznivci. Všem zúčastněným děkujeme za pomoc. Kolaudace přístřešku (první posezení se sudem piva pod přístřeškem) proběhla začátkem října.

...ze stavby přístřešku

...a finální dílo.

Milan Majer

Včelařská fumigace v Bušovicích

K pravidelné a nutné činnosti včelařů patří preventivní ošetřování včelstev proti nemocem. Jednou z nich je tzv. varroáza, kterou způsobuje roztoč varroa destructor. Ten včely oslabuje, což při výrazném přemnožení roztoče může vést až k úplnému úhynu včelstva. Obranným prostředkem včelařů je přeléčení všech včelstev v podzimních měsících, pro které se vžilo souhrnné označení fumigace.

Fumigací se rozumí ošetření včelstev léčivem, které se do úlu vpraví aerosolovým vyvíječem v podobě vodní mlhy. Ta ulpí na povrchu včel a účinná látka poté hubí roztoče. Tento postup se opakuje celkem třikrát ve dvoutýdenních intervalech. V Bušovicích fumigujeme obvykle v období od půlky listopadu do poloviny prosince.

Jak ale taková fumigace probíhá ve skutečnosti? Jednou takovou se vás teď pokusím provést. Fumigace v našem podání není jen o splnění léčebných opatření, která včelařům předepisuje legislativa. Je to svým způsobem i společenská událost, byť ve velice úzkém okruhu zúčastněných. Jsme ale malá obec a tak si i takové pravidelné setkání zaslouží svojí zmínku na stránkách zpravodaje. Náš spolek je veselý, berte proto i vy ostatní další řádky s menším nadhledem.

Je sobota, půl deváté ráno a za rozplývajícího se mlžného oparu se schází parta včelařů u našeho místního guru, pana Desorta. Vyrážím na čas. Ustupující mlha je hlavním viníkem toho, že jsem odhalen, jak u dvířek před domem rodičů přebírám na cestu hrnek s kávou. Očím přátel včelařů, kteří již čekají u přítele Desorta, neunikne žádné dění v dohledu. Několik poznámek na mojí adresu je tedy nevyhnutelných. Poté, co ode mě ochutnají mámin kávový speciál ovoněný malinkou šťopičkou rumu, průpovídky ustávají.

To už jsme ale všichni, obvykle ve složení Radek Totzauer ml., Karel Zíka st., Zdeněk Tomášek, Martin Süss, a když náhodou nezapomene, tak i Honza Jonáš. Čekáme na fumigační přístroj, který nám přiváží přítel Jaroslav Tomášek. Ten spolu s přítelem Václavem Šemokrouchem začíná fumigaci po vzoru rčení „ranní ptáče, dál doskáče“ v předstihu.

Je čas dát se do práce. Chladným ránem pobrukuje zvuk motoru fumigačního přístroje a úly u přítele Desorta jsou postupně jeden za druhým ošetřené. U každého se sice zdržíme nejdéle dvě minuty, v případě několika úlů už to ale stačí, aby se při postávání do člověka dala zima. Stalo se dobrým zvykem posledních let, brát s sebou láhev s tekutým kabátem. Ona se během chladného rána postará o nás, my zase v průběhu dopoledne o ni.

Fumigační skupina se přesouvá o několik domů dál. Paní Chrástová, pokladník bušovické základní organizace, již bohužel nevčelaří. Další zastávka je tedy u mě. Vše se dává sehraně do chodu. Během fumigace dohlížím nejen na její zdárný průběh, zároveň dávám pozor na své hejnko chovných českých hus. Jako by snad rozuměly slovům přítele Zíky o dobré pečínce, přebíhají na druhý konec zahrady…

Dalším v pořadí je přítel Zdeněk Tomášek, předseda naší organizace. Stále stejné úkony, jeden startuje motor, druhý zavádí hadičku od fumigačního přístroje do česna úlu, třetí měří čas. Zbytek, pokud se sejdeme v takovém počtu, na vše za družného hovoru dohlíží.

Následuje přesun techniky a personálu, tentokrát za včelstvy přítele Jonáše. Honzu naší návštěvou nezřídka probudíme, o to zábavněji pak ale celá fumigace probíhá. V dobré náladě pak odcházíme k příteli Vojtovi Pytlíkovi, jednateli naší organizace. Ten kvůli fumigaci dojíždí z Plzně a většinou nás již vyhlíží ve vrátkách.

Jen přes cestu je to k příteli Zíkovi, u kterého nás kromě vlastní fumigace čeká i degustační zastávka. Ten je v naší organizaci neformálním fotokronikářem, tak této příležitosti rádi využíváme k prohlédnutí fotek a zápisků, které Karel v průběhu včelařské sezóny pořídil. Naštěstí už na zbytek fumigační skupiny čeká jen cesta z kopce. Přítel Jiráček a Süss jsou posledními včelaři, u kterých v Bušovicích společnou obchůzku končíme.

Poté už fumigační přístroj předáváme Radkovi Totzauerovi. Ten má své úly na kraji lesa pod Vitinkou a jejich ošetření provádí individuálně. Stejné je to v případě přítele Kopeckého ze Smědčic a přítele Martínka, jenž má své stanoviště na louce u Richardova.

Dovolte mi závěrem apelovat na rodinné příslušníky včelařů, kteří se fumigační obchůzky účastní: Mějte pochopení, když si dá domů dorazivší „dvacet“. Veterinární nařízení jsou neúprosná, fumigovat se musí. I včelař je jen člověk a po dopolední procházce na čerstvém vzduchu se příjemná únava dostaví velice rychle.

Chovatelské setkání v Bušovicích

Ve dnech 3. – 5. 6. 2016 se v Bušovicích uskutečnilo česko-německé setkání chovatelů králíků českých strakáčů, našeho národního plemene. Tato chovatelská akce se koná pravidelně každý rok, střídavě v ČR, napřesrok v Německu. Letos proběhlo v pořadí již 7. setkání, jehož organizace mi připadla na starost.

Svojí návštěvou poctilo Bušovice na 12 německých a zhruba dvacítka českých chovatelů. Hlavním cílem setkání, jehož součástí byla menší expozice a posuzování dovezených králíků, byla diskuse nad nově připravovaným evropským standardem pro posuzování českého strakáče.

V rámci chovatelského víkendu jsme navštívili i další chovatele v okolí. To nás zavedlo až do Mašťova u Podbořan k příteli Laštovkovi. Tuto cestu jsme využili ke krátké zastávce u kláštera v Mariánské Týnici. Nemohl chybět ani oběd ve vyhlášené restauraci v Biskoupkách. Důležitým prvkem je také prezentace místních krás a zajímavostí. Prohlídku chovu přítele Kesnera na Oseku a přítele Turka v Kamenném Újezdě u Rokycan tak oddělila návštěva Pivovarského muzea v Plzni a procházka historickým centrem v Plzni. Nabídka možností, kam se v našem regionu podívat, je tak pestrá, že se v programu již nedostalo času na rokycanské Muzeum na demarkační linii.

Ve výčtu zajímavostí si na závěr nechávám to, čím celé setkání začalo - návštěvou muzea kočárů. V něm nás přivítal jeho majitel, pan Pavel Märkel, který se osobně zhostil průvodcovských služeb. Jeho poutavý výklad, kdy chvíli v češtině, chvíli v němčině vyprávěl příběhy jednotlivých vystavených kočárů, návštěvníkům braly dech. Málokdo by čekal, že se právě v Bušovicích nachází takto unikátní sbírka, která nemá v Čechách obdoby.

Víte, spousta lidí si řekne: „Bušovice, hm… tady chcíp pes“. To se možná zdá, ale jen na první pohled. Opak je pravdou. Bušovice, Rokycansko, potažmo i širší okolí nabízejí spoustu možností zajímavých zážitků. Jen jsme možná otupělí, to co vidíme neustále okolo sebe, je pro nás až příliš všední. Až reakce lidí, kteří jsou z daleka, nám připomene, že je u nás opravdu hezky, že se máme čím pochlubit.

Lukáš Záhlava

Kulturní a společenské akce

V letošním roce bylo pro naše občany uspořádáno mnoho kulturních a společenských akcí. Poslední letošní akcí je **adventní setkání s rozsvícením vánočního stromu v Bušovicích.** To se uskuteční **první adventní neděli 27.11.2016 od 16,30 hod.** Sraz je u bušovické hospody. Pro naše nejmenší jsou připraveny lampiony a pro dospělé tradiční vánoční svařák. Bližší informace jsou zveřejněny v každé obci a na stránkách obce (www.busovice.cz) .

Akce v roce 2017

3. února	- hasičský bál
4. února	- dětský maškarní bál
17. února	- včelařský bál
období Velikonoc	- velikonoční kulturní akce – bude upřesněno
červen	- dětský den
září	- zájezd pro občany
říjen	- staročeské odpoledne s vepřovými hody
prosinec	- adventní setkání s rozsvícením vánočního stromu

Ani zájemci o divadlo nepřijdou zkrátka. Na příští rok jsou v plánu 4 divadelní představení. Určitě navštívíme divadla Radka Brzobohatého a na podzim se fanoušci písní Karla Gotta mohou těšit na muzikál Čas růží, který má premiéru v březnu 2017.

Jana Racková

Z vystoupení Světlany Nálepkové při Staročeském odpoledni

Ze sepsaných vzpomínek na Bušovice v dobách zcela nedávných - závěr

Divadlo se hrálo v obou hostincích, převážně však u Fajfrů, v létě pak v přírodě: na dvoře pekárny, kde opět asistovala agilní obchodnice Vaňousková ze Smědčic, na házenkářském hřišti a po dokončení pak už jen na hřišti sokolském.
V roce 1942 byla v Bušovicích založena kapela, dnes bychom řekli hudební skupina. Naše víska vždycky slula výbornými muzikanty, vzpomeňme nejstarší generaci, výborného trumpetistu pana Štrunce, či všeuměla Františka Segmüllera. Za války byly tancovačky zakázány, český lid tesknil, proto kapela vyhrávala při různých setkáních a posezeních pouze k poslechu či k zazpívání, nejčastěji ve výletní restauraci U zastávky na Sedlecku – dnes pošta a obecní úřad, kde byl tehdy hostinským jakýsi pan Vocílka, který ctil zásadu, že nejdřív musí být opilý hostinský a pak teprve hosté a kde se kromě místních občanů, početných chatařů a přespolních posluchačů scházeli i fandové kuželkářského sportu. Duší skupiny byl harmonikář Rudolf Kastner, dalšími členy kapely pak jeho bratr Jaroslav, výborný klarinetista, trombonista Vlasta Šedivec, přezdívaný Voříšek, trumpetisté Josef Pok a Jarka Nový, houslista Josef Netrval z Hutě, Karel Rosa brnkal mandolínu a bubny tloukl František Sefmüller, kterého po čase vystřídal agilní Václav Pirner, který se po prvním americkém náletu přistěhoval z Plzně.

Zkoušelo se u Fajfrů, ale někdy i v jedné místnosti u Cibulků, ve které žila čtyřčlenná rodina Václava Pirnera. Vzpomínám si, jak kapela nacvičovala Vackovy polky Hů a hů, spíše známou pod názvem Sova po lese slídí, Kalná voda, nebo valčík Láska nehněvaná. A co tehdejší hity Hej, panímámo a Poslední korunu mám. Radia nebyly, vše jsem hltal s otevřenou hubou a byl přesvědčen, že v Čechách neexistuje lepší kapela než „Naši hoši" z Bušovic. Po válce kapela skončila, Václav Pirner se odstěhoval, bratři Kastnerové a Vlasta Šedivec přešli do vynikajícího orchestru do Chrástu s názvem D-kolektiv.

Velmi pozvolna ubíhala krutá a nelítostná válka. V roce 1943 na Cikánce směrem k hájovně začali stavět němečtí vojáci světlomet na osvětlování útočících amerických letadel. Vojáků tam bylo asi patnáct, spali v dřevěném montovaném domku, který po válce dostali skauté a přestěhovali ho na Homolku. Začaly nálety, naši tátové podšalovávali sklepy, kam jsme se uchylovali, když nad Plzní bouchaly bomby a praskaly střely kanonů. Když jsme po sirénách hnali do sklepa, vždy jsme se neopoměli podívat, svítí-li i světlomet Na cikánce. Začaly útoky hloubkařů, lokomotiva radnické lokálky byla rozstřílena u Sedlecka, autododávka bušovické pekárny jedoucí s chlebem do Rokycan v lese u Kokockého rybníka a začátkem března pětačtyřicátého roku další lokomotiva na náspu u Chalup. Byla to sedmička, ve které jely děti z Bušovic do školy do Stupna. Od tohoto dne jsme chodili do školy už jen pěšky polními cestami a zkratkou přes les. To trvalo asi měsíc a v dubnu už jsme do školy nechodili vůbec a začali až v druhé polovině května v osvobozené republice.

6. května 1945, tedy před padesáti lety, se v Bušovicích objevilo první průzkumné americké auto se třemi vojáky, aby následující dny už přijížděli první Američané s indiány na pažích. Skončila krutá a nelítostná válka.

Nehistorické vzpomínání za přispění četných pamětníků zpracoval Ing. Václav Cibulka.

„Bušovice – v dobách zcela nedávných", 1995,
sepsané vzpomínky od pana Ing. Václava Cibulky.

Vánoční recepty

Vánoční štola

polohrubá mouka 1 kg, sůl 1 lžička, citronová kůra, droždí 10 dkg, cukr 20 dkg, máslo (tuk) 40 dkg, mléko 4 dl, mandle 15 dkg, rozinky 10 – 15 dkg, citronát (kandované ovoce) 20 dkg, rum 4 lžíce (dávám více), vanilkový cukr nebo vanilka, tuk na plech, mouka na vál, máslo na potření 3 dkg (zpravidla je potřeba více), moučkový cukr s vanilkou

Oloupané, na hrubo nakrájené mandle, rozinky a ovoce namočíme den předem do rumu. Uděláme kynuté těsto (tuk změklý, ne tekutý), řidší než na vánočku, vypracujeme, až jsou bubliny. Přidáme ovoce, propracujeme, necháme 2 hodiny kynout, propracujeme, necháme 30 minut kynout. Rozdělíme na díly, zformujeme do oválu, 2/5 přehneme, aby vzniknul žlábek. Dáme na vymazaný plech do středně vyhřáté trouby. Pečeme asi 1 až 1 ½ hodiny. Po upečení ještě horké potřeme máslem a posypeme moučkovým cukrem smíchaným s vanilkovým. Po vychladnutí zabalíme do alobalu (dávám ještě do mikrotenového sáčku) a dáme do chladna rozležet (asi 14 dnů).

Čertovský punč

0,75 l vody, 20 dkg pískového cukru, 3 pomeranče, 1 citron, 2 hřebíčky, kousek celé skořice, 0,5 l přírodního červeného vína, 2 dcl rumu

Do hrnce nalijeme vodu nebo čaj, přidáme cukr, z 2 dobře omytých pomerančů a půlky citronu nastrouhanou kůru, skořici, hřebíček a vše 5 minut povaříme. Pak přecedíme do jiné nádoby, přilijeme víno a zahřejeme téměř k bodu varu. Odstavíme, přilijeme šťávu z pomerančů a citronu, přidáme rum a zamícháme. Hotový punč naléváme do nahřátých sklenic.

Štědrovečerní nadívaný kapr

1 kapr, 100 g sušených švestek, 100 g jader vlašských ořechů, 1 cibule, sůl, pepř, olej

Švestky krátce povaříme, vypeckujeme a umeleme na masovém strojku. Ořechy také umeleme. Nadrobno nakrájenou cibuli zpěníme na oleji, přidáme švestky a ořechy, špetku soli a pepře a dobře promícháme. Kapra necháme vcelku, hřbet několikrát nařízneme, osolíme a břišní dutinu naplníme připravenou směsí. Potom kapra zašijeme a za občasného polévání olejem upečeme. Štědrovečerního nadívaného kapra podáváme s tradiční černou omáčkou.

Černá omáčka

200 g nastrouhané kořenové zeleniny (mrkev + celer + petržel), 100 g medu,50 g švestkových povidel, 50 g nastrouhané cibule,50 g perníku, 50 g másla, 250 ml černého 12° piva, 2 lžíce krystalového cukru (na karamel), 1 hrst rozinek + oloupaných mandlí a vlašských ořechů, sůl, mletý pepř, špetka tymiánu, 5 kuliček nového koření, 1 bobkový list, šťáva z 1 citrónu

Nastrouhanou cibuli a ostatní zeleninu na sucho osmahneme, přidáme pivo, povidla, citrónovou šťávu, med a koření a omáčku 20 minut zvolna povaříme. Pak ji protřeme přes síto, rozředíme vodou, zahustíme strouhaným perníkem, obarvíme karamelem, ochutíme pokrájenými mandlemi, rozinkami a ořechy, omastíme máslem a ještě 15 minut povaříme.

Dobrou chuť

KLIDNÉ PROŽITÍ VÁNOC
A
V NOVÉM ROCE PEVNÉ ZDRAVÍ, MNOHO ŠTĚSTÍ
A
SPOKOJENOSTI

Bušovický zpravodaj, vydává Obecní úřad Bušovice, ev. č. MK ČR E 11115

Redakční rada: Dlouhá Václava, Klausová Vlasta, Racková Jana, Struska Stanislav, Šlehoferová Tereza, Záhlava Lukáš,
Náklad: 330 výtisků

Informace a příspěvky na: tel.: 371781531, e-mail obecniurad@busovice.cz